

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Limanowej II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Kulik

Protokolant: st. sekr. sąd. Jolanta Surdziel

w obecności Prokuratora: Bartłomieja Michury

po rozpoznaniu dnia 6.04.2016r. sprawy karnej:

M. S. córki Z. i J. zd. B.

ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że:

w dniu 5 września 2015r. w L. prowadziła w ruchu lądowym pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki P. model 206 o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu sięgającym przy badaniu urządzeniem A. w pierwszym badaniu 0,35 mg/l, w drugim badaniu 0,33 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, przy badaniu urządzeniem A. A. o w pierwszym badaniu 0,30 mg/l, w drugim badaniu 0,33 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu

- to jest o przest. z art. 178a§1 kk

I. Na mocy art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne przeciwko oskarżonej M. S. o czyn opisany w zarzucie, tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. warunkowo umarza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

II. Na mocy art. 67 § 3 kk zobowiązuje oskarżoną M. S. do wykonania świadczenia pieniężnego na cel społeczny przez zapłatę kwoty 1.500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

III. Na zasadzie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżoną M. S. od ponoszenia kosztów sądowych.

II K 28/16

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Limanowej z dn. 06.04.2016 r.

Na zasadzie art. 422 § 2 k.p.k. uzasadnienie wyroku sporządzono w zakresie określonym wnioskiem Prokuratora, tj. w części dotyczącej orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego.

M. S. została oskarżona o to, że w dniu 5 września 2015 roku w L. prowadziła w ruchu lądowym pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki P. model 206 o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu sięgającym przy badaniu urządzeniem A. w pierwszym badaniu 0,35 mg/l, w drugim badaniu 0,33 mg/l zawartości alkoholu

w wydychanym powietrzu, przy badaniu urządzeniem A. A 2.0 w pierwszym badaniu 0,30 mg/l, w drugim badaniu 0,33 mg/l, zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o przestępstwo z art. 178a§1 kk.

/akt oskarżenia k. 2-3/

Na rozprawie w dniu 6 kwietnia 2016 roku oskarżona przyznała się do zarzucanego jej czynu i wniosła o warunkowe umorzenie postępowania karnego oraz o odstąpienie od orzekania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Prokurator natomiast wniósł o uznanie oskarżonej za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i wymierzenie jej kary grzywny w wysokości 50 stawek po 10 złotych, orzeczenie 3 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz orzeczenie świadczenia pieniężnego na cel społeczny w kwocie 5 000 zł.

/dowód: protokół rozprawy k. 10 - 11/

Uznając, że postępowanie oskarżonej M. S. wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk sąd uznał, że zachodzą podstawy do warunkowego umorzenia postępowania karnego, o co zwróciła się oskarżona i jej obrońca.

Na początek wykazania podstaw do warunkowego umorzenia postępowania, należy zaznaczyć, że ustawodawca w żaden sposób nie ograniczył możliwości takiego rodzaju orzeczeń probacyjnych wobec sprawców przestępstw z art. 178a§1 kk, bowiem możliwość taka wynika wprost z sankcji, jakie za takie przestępstwa ustanowiono.

Sąd przyjął, iż wina i społeczna szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżoną nie były znaczne. Miano przy tym oczywiście na uwadze nagminność przestępstw z art. 178a§1 kk, niemniej uznano, że nie jest to okoliczność automatycznie powodująca, iż społeczna szkodliwość każdego takiego przestępstwa jest co najmniej znaczna, albowiem o ocenie takiej decydują okoliczności konkretnego czynu i indywidualne właściwości jego sprawcy.

W niniejszej sprawie należało zatem uwzględnić, z korzyścią dla oskarżonej, iż stopień jej nietrzeźwości nie był wygórowany, zaś to, że kierowała w takim stanie samochodem po drodze publicznej było wynikiem jej nieprzemyślanego działania oraz brakiem świadomości, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. Oskarżona w godzinach nocnych, tj. około godziny 1:00 wypila piwo, po czym około 1:30 wróciła do domu i po awanturze z mężem około godziny 3:00 wypila jeszcze jedno piwo, później nie spożywała już żadnego alkoholu i wsiadając do samochodu następnego dnia rano, czuła się dobrze i nie była świadoma tego, że może wciąż znajdować się w stanie nietrzeźwości. Chciała pojechać rano do swojej matki, aby się umyć, gdyż w domu miała problemy z wodą. Oskarżona jest ofiarą przemocy domowej i tamtego dnia była zdenerwowana awanturą z mężem i nie przemyślała, iż spożywając piwo w nocy, następnego dnia nie powinna kierować samochodem, tym bardziej, że jak już wskazano – czuła się dobrze i nie czuła już żadnych skutków spożycia piwa. Czyn oskarżonej nie wynikał zatem z demoralizacji oskarżonej, czy też z lekceważącego podejścia przez nią do porządku prawnego i zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego, ale był skutkiem jednorazowego, nieprzemyślanego działania oskarżonej, spowodowanego zaistniałą wówczas sytuacją życiową. Ponadto oskarżona nie stworzyła realnego zagrożenia na drodze publicznej, albowiem na ulicy, którą jechała, ruch drogowy był niewielki, natomiast oskarżona jechała w sposób bezpieczny, nie popełniła żadnego wykroczenia, a została zatrzymana jedynie do wyrywkowej kontroli drogowej.

Oskarżona M. S. nie była nigdy karana, nie pracuje. Na utrzymaniu ma troje dzieci, w tym niepełnosprawną córkę, na którą otrzymuje zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 1 000 zł. Posiada dom jednorodzinny wraz z działką (...) ary (współwłasność).

Oskarżona od początku postępowania wyrażała skruchę z powodu swego czynu, zaś przed sądem zapewniła, że odbyte postępowanie karne będzie dla niej nauczką i w przyszłości będzie w pełni przestrzegała porządku prawnego, co w bezpośrednim kontakcie z oskarżoną zostało przez sąd odebrane, jako szczere. Zdaniem sądu oskarżona zrozumiała zatem naganność swego postępowania, zaś sam fakt udziału w postępowaniu karnym, wobec dodatnich dotąd

właściwości i warunków osobistych oskarżonej i jej postawy procesowej, powinien oddziaływać na nią dostatecznie wychowawczo i prewencyjnie.

Mając powyższe na uwadze sąd warunkowo umorzył postępowanie przeciwko oskarżonej M. S. na maksymalny okres próby, tj. 3 lata.

Sąd odstąpił od orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, o co wnosił Prokurator z przyczyn opisanych powyżej oraz z uwagi na fakt, że zachowanie oskarżonej miało charakter incydentalny. Ponadto sąd miał na uwadze, iż oskarżona ma niepełnosprawną córkę, która uczy się w specjalnej szkole we W., gdzie w ciągu tygodnia korzysta z internatu i co tydzień przyjeżdża do domu, a ze względu na swoją niepełnosprawność wymaga pomocy przy dojazdach. Oskarżona w związku z brakiem prawa jazdy, dowożąc córkę do szkoły we W. jest zmuszona poruszać się transportami publicznymi z przesiadkami, co ze względu na niepełnosprawność jej córki jest bardzo uciążliwe zarówno dla niej, jak i dla córki. Mąż oskarżonej ma orzeczony zakaz 3 lat prowadzenia pojazdów mechanicznych, w związku z czym oskarżona jest zdana wyłącznie na siebie przy dowożeniu córki do szkoły, a ponadto oskarżona ma jeszcze dwoje dzieci, którymi w ciągu tygodnia opiekuje się sama.

W punkcie II wyroku zobowiązano oskarżoną do wykonania świadczenia pieniężnego w kwocie 1 500 zł na wskazany cel społeczny. Przy ustalaniu wysokości tego świadczenia uwzględniono sytuację rodzinną i majątkową oskarżonej. Bez wątplenia wysokość przedmiotowego świadczenia, jest dla oskarżonej na tyle znacząca, że takiego rodzaju dolegliwość finansowa oddziaływała na oskarżoną wystarczająco prewencyjnie.

W ostatnim punkcie wyroku sąd na zasadzie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżoną M. S. od ponoszenia kosztów sądowych, uwzględniając orzeczone świadczenie pieniężne z pkt. II wyroku oraz mając na uwadze jej sytuację rodzinną i majątkową.

Sędzia Marek Kulik